

مروری بر وضعیت پلانکتونی موجود در محدوده اسکله‌های جدید بندر انزلی و مقایسه آن با تالاب انزلی جلیل سبک آرا^{۱*}، علیرضا میرزاجانی^۲

۱- مسئول فنی آزمایشگاه پلانکتون، پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران
۲- عضو هیئت علمی، پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

چکیده

کاربری های مختلف از جمله فعالیت های کشتیرانی و احداث بنادر، آلودگی محیط‌های دریایی و ساحلی را در بر دارد. بندر انزلی یکی از بنادر مهم حوزه جنوبی دریای کاسپین بوده که بدلیل استخراج و حمل و نقل نفت توسط کشتی ها و همچنین حمل و بارگیری کشتی ها جهت صادرات محصولات غیر نفتی و تردد لنج ها و قایق های دریایی باعث ریزش فضولات نفتی و غیر نفتی در اسکله ها شده که در اثر جریان‌های دریایی و وزش باد به آب‌های مناطق مختلف از جمله تالاب انزلی منتقل و حیات آبریان را تحت تاثیر قرار می‌دهد. در این مطالعه، همزمان با توسعه اسکله ها در بندر انزلی وضعیت بیولوژیک، در آن مناطق و نواحی اطراف آن و در بخش‌هایی از تالاب انزلی، تا عمق ۲۰ متر مورد بررسی قرار گرفت. نمونه برداری همزمان از موجودات پلانکتونی، بنتوزی، ماهیان و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب بویژه مواد مغذی انجام شد و علی رغم تفاوت اندک تنوع فیتوپلانکتونی در مناطق، جنس های *Cyclotella*, *Nitzschia*, *Stephanodiscus*, *Synedra* از *Bacillariophyceae* و *Oscillatoria* از *Cyanobacteria* در بیشتر مناطق غالب بودند. *Nauplii* و *Acartia* از جمله فراوان ترین گروه‌های زوپلانکتونی در دریا بودند. در حالی که جنس های *Polyarthra*, *Keratella*, *Brachionus* از *Rotifera* و *Tintinnidium* از *Ciliophora* در مناطق تالاب انزلی غالبیت داشتند. میانگین فراوانی فیتوپلانکتونی بترتیب در روگهای خروجی تالاب، محدوده اسکله و بترتیب ۲۰، ۳۵ و ۰/۳ میلیون در لیتر و میانگین فراوانی زوپلانکتونی نیز بترتیب ۲۱۴۰، ۱۴۸۵ و ۳۸ عدد در لیتر بوده است. مقایسه نتایج بدست آمده از مطالعات کنونی با سال های گذشته، کاهش تنوع و فراوانی موجودات و افزایش مواد مغذی را نسبت به قبل نشان می‌دهد. توسعه بنادر و افزایش تردد شناورها، احتمال افزایش آلودگی را در پی داشته که خود روند کاهش تنوع زیستی را تشدید می‌کند.

واژه های کلیدی: آلودگی، فیتوپلانکتون، زئوپلانکتون، دریای کاسپین، تالاب انزلی

۱- مقدمه

دریای کاسپین از بقایای دریا‌های قدیمی است که در طول دوران‌های زمین‌شناسی دچار تحولات زیادی شده و سرانجام در اواخر دوران سوم زمین‌شناسی و در اثر حرکات زمین‌ساختی، به شکل حاضر درآمده است. این دریا همراه با دریاچه آرال، تا آغاز دوران سوم، با فرورفتگی ایران مرکزی مرتبط بوده اما با بالا آمدن سلسله جبال البرز، ارتباط آن با فرورفتگی مذکور قطع شده و خود به صورت یک حوضه جداگانه درآمده است. دریای کاسپین بعنوان بزرگترین دریاچه جهان در شمال ایران واقع شده، که در ضلع جنوبی آن به ترتیب از غرب به شرق استان‌های گیلان، مازندران و گلستان قرار دارند. همچنین این دریا یا دریاچه بسته و محصور در خشکی در مجاورت چهار کشور روسیه در شمال، جمهوری‌های ترکمنستان و قزاقستان در شرق، و جمهوری آذربایجان در غرب محدود می‌شود (عنایت‌الله، ۱۳۸۷).

دریای کاسپین دارای منابع شیلاتی و نفت و گاز قابل توجه بوده که در کانون توجهات جهانی قرار گرفته و مسائل سیاسی، حقوقی، فرهنگی، اقتصادی، زیست محیطی پیچیده‌ای برای آن رقم خورده و این امر سبب شده تا شدت فعالیت‌ها روند تخریب را تسریع نماید. نظام هیدرولوژیک نیز بر اکوسیستم‌های حاشیه‌ای آن تاثیرگذار بوده و کم‌آبی و افزایش بیش از حد تبخیر در سال‌های ۱۳۰۸ تا ۱۳۵۵ موجب کاهش شدید سطح آب دریای کاسپین به میزان ۳ متر گردید. از سال ۱۳۵۶ افزایش سطح آن شروع گردید و تا سال ۱۳۷۰ سطح آب ۲۷/۲ تا ۲۹ متر افزایش یافت. نوسان شدید تراز آب طی قرن‌های گذشته سبب تغییر شکل سواحل، شکل‌گیری محیط‌های آبی جدید و جابجایی زیستگاه آبزیان و احیاء بسیاری از نقاط همچون تالاب انزلی گردید (عنایت‌الله، ۱۳۸۷).

احداث بندر و فعالیت‌های کشتیرانی بدلیل استخراج و حمل و نقل نفت توسط کشتی‌ها و همچنین حمل و بارگیری کشتی‌ها جهت صادرات محصولات غیر نفتی و تردد لنج‌ها و قایق‌های دریایی باعث ریزش فضولات نفتی و غیرنفتی در اسکله‌ها شده و در اثر جریانات دریایی و وزش باد به مناطق مختلف تالاب انزلی انتقال یافته و بطور مستقیم روی موجودات آبزی تاثیر گذاشته و حیات آنها را تحت تاثیر قرار می‌دهد (کایرنز و دیکسون^۱، ۱۹۷۱؛ برتولی و همکاران^۲، ۲۰۲۲)، امروزه این موجودات بعنوان شاخص کیفیت آب در برنامه فرابینی زیستی مورد استفاده قرار می‌گیرند. چندین مزیت موجب شده که این موجودات بیشتر مورد توجه متخصصان پایش اکوسیستم‌های آبی باشند چراکه با تعداد زیاد گونه‌های حاضر اغلب دارای محدوده وسیعی از حساسیت نسبت به آلاینده‌ها بوده و پاسخ‌های وسیعی را به تغییر شرایط مهیا می‌نمایند و تغییرات کیفیتی آب را برخلاف اندازه‌گیری‌های فیزیکی و شیمیایی، در یک دوره زمانی نشان می‌دهند (فمینلا^۳، ۱۹۹۹).

تالاب‌ها نیز اکوسیستم‌هایی پویا، برخوردار از تنوع زیستی و ساختار بتانیک-اکولوژیک خاص خود بوده و همواره تحت تاثیر عوامل طبیعی و انسانی دستخوش تغییراتی شده و با گذر از آستانه سلامت دچار تخریب می‌گردند. با این نگرش به منظور ارزیابی پیامدهای زیست محیطی در تالاب‌ها، اندازه‌گیری خصوصیات اکولوژیکی و تنوع زیستی آنان لازم است. تالاب انزلی از جمله آب‌های شیرین داخلی، کم عمق و سطحی می‌باشد که در بارور نمودن جامعه ماهیان نقش مهمی را بر عهده داشته، همچنین جایگاه بسیار مهمی برای انواع مختلف ماهیان با ارزش اقتصادی، پرندگان آبزی مهاجر، بومی و سایر آبزیان می‌باشد. این منطقه از لحاظ اکولوژیک و تنوع زیستی کم نظیر بوده و در تداوم حیات وحش، تامین آب شیرین و حفظ تعادل زیستی نقش حیاتی دارد (جلیلی، ۱۳۸۵). تالاب‌ها یکی از اکوسیستم‌های پرتولید هستند که به لحاظ اکولوژیک و اقتصادی اهمیت بالایی در جهان دارند. این زیستگاه مکان مناسبی برای تخم‌ریزی، تغذیه و پرورش لارو بسیاری از موجودات آبزی مانند ماهیان محسوب می‌شوند (کوستانزا و همکاران^۱، ۱۹۸۹). تالاب زایشگاه و پرورشگاه تعداد کثیری از ماهیان استخوانی، همچنین زادگاه منحصر به فرد ماهی سوف و ماهی سیم در سواحل جنوبی آن نیز می‌باشد (رضوی صیاد، ۱۳۷۸).

¹ Cairns & Dickson, 1971

² Bertoli et al., 2022

³ Feminella, 1999

⁴Costanza *et al.*, 1989

کاربردهای مختلف تالاب مانند استفاده از آب آن برای کشاورزی، استفاده از گیاهانش برای تغذیه دام (آزولا)، محل مناسب برای آشیانه پرندگان، مواد افزودنی برای حاصلخیزی خاک و در نهایت ماهیگیری، این تالاب را برای مطالعات آلودگی قابل توجه ساخته است (زارع و همکاران^۱، ۲۰۱۶).

تالاب انزلی یک اکوسیستم منحصر به فرد در جهان با تنوع زیست محیطی بالا بوده که بشدت توسط عوامل مختلف از جمله آلاینده ها، رسوب، توسعه غیر مجاز از زیر ساخت های شهری، برداشت بیش از حد از منابع، تغییر کاربری اراضی، و گونه های مهاجم تهدید می شود (موسی زاده و همکاران^۲، ۲۰۱۵). کارکرد موثر تالاب در حذف مواد مغذی از ویژگی های منحصر به فرد آن محسوب می شود. نقش تالاب انزلی به عنوان یک حد واسط فیلترکننده مواد مغذی بین رودخانه های ورودی به تالاب به اثبات رسیده است (نظامی بلوچی^۳، ۲۰۰۷).

دریای کاسپین افزون بر اهمیت زیست محیطی و جغرافیایی و ارزش مبادلات اقتصادی آن در منطقه، به لحاظ تعاملات فرهنگی و ارتباطات انسانی و اجتماعی جوامع ساکن در اطراف آن، دارای اهمیت و حتی شگفتی های بسیار است. پیچیدگی ارتباطات در سلامت زیستمدان با ارزش را در این دریا تحت الشعاع قرار داده است. در گذشته ماهیان خاویاری و کیلکا ماهیان ارزش اقتصادی بالایی برای کشورهای حاشیه دریا به همراه داشته و فوک بعنوان تنها پستاندار بومی این دریا ارزش اکولوژیک و حفاظتی ویژه ای را در مجامع بین المللی حیات وحش به همراه داشت. علی رغم قرارگیری تعداد زیادی از گونه های با ارزش این دریا در فهرست گونه های مورد تهدید و در حال انقراض حرکت قهقراپی همچنان ادامه دارد (درویش زاده، ۱۳۶۹).

در این طرح که در راستای ارزیابی اثرات توسعه بندرانزلی انجام شد، وضعیت پلانکتونی در منطقه توسعه اسکله و پیرامون آن در تالاب انزلی در کنار پارامترهای فیزیکوشیمیایی، مواد مغذی و کفزیان و ماهیان مورد مطالعه قرار گرفته و نتایج حاصل، اطلاعات مبنایی لازم را برای مقایسه تغییرات محیط زیست در منطقه بعد از توسعه بندر و افزایش فعالیت فراهم می کند.

¹Zare *et al.*, 2016

² Mousazadeh *et al.*, 2015

³ Nezami Baloochi, 2007

۲- مواد و روشها

باتوجه به عمق متوسط تالاب انزلی و روش مطالعه، نمونه برداری پلانکتونی در ایستگاه‌ها توسط تیوب (لوله پلیکا P.V.C) بطول حدود ۲۳۰ و قطر ۶/۵ سانتی‌متر و سطل مدرج انجام گرفت، در هر ایستگاه جهت نمونه‌های فیتوپلانکتون یک لیتر آب از ایستگاه مورد نظر بدون عبور از تور پلانکتون و برای نمونه‌برداری زئوپلانکتونی نیز توسط لوله پلیکا ۳۰ لیتر آب را برداشته و توسط تور زئوپلانکتون دستی با مش ۳۰ میکرون فیلتر کرده و عصاره آن را در ظروف نمونه برداری ریخته، در نهایت نمونه‌ها با فرمالین به نسبت ۴ درصد تثبیت و جهت مطالعه به آزمایشگاه منتقل شدند. برای بررسی فیتوپلانکتون از اعماق ۵، ۱۰ و ۲۰ متر ایستگاه‌های دریایی از نمونه بردار روتنر استفاده گردید و مقدار ۵۰۰ میلی لیتر از نمونه آب را در ظروف نمونه برداری ریخته و با فرمالین به نسبت ۴ درصد فیکس و به آزمایشگاه منتقل و بررسی‌های کمی و کیفی نمونه‌ها انجام گرفت، برای این منظور جهت ته نشین شدن، نمونه‌های فیتوپلانکتون ۱۰ روز در تاریکی نگهداری شد، سپس با استفاده از سیفون مخصوص و سانتریفوژ با دور ۳۰۰۰ با زمان ۵ دقیقه، حجم نمونه‌ها را به ۲۰ تا ۲۵ میلی لیتر رسانده، سپس نمونه‌ها با لام‌های خط کشی شده با فاصله خطوط ۱ میلی‌متر و میکروسکوپ معمولی نوری با بزرگنمایی ۱۰X، ۲۰X و ۴۰X شناسایی و شمارش شدند. فراوانی فیتوپلانکتون از طریق ضرب تعداد فیتوپلانکتون شمارش شده در ضرب حجمی مخصوص محاسبه می‌شود. نمونه‌برداری از زئوپلانکتون ایستگاه‌های دریایی با استفاده از تور مخروطی با چشمه ۱۰۰ میکرون و قطر دهانه ۳۶ سانتی‌متر انجام شد. در هر یک از ایستگاه‌ها در اعماق ۵، ۱۰ و ۲۰ متر، یک نمونه از نزدیک به کف تا سطح برداشت گردید. هر نمونه را در ظروف شیشه‌ای درب دار ریخته و با استفاده از فرمالین به نسبت ۴ درصد تثبیت نمودیم. نمونه‌های زئوپلانکتون در آزمایشگاه پلانکتون (روش کیسیلف، ۱۹۶۵ برگرفته از: سلمانوف، ۱۹۸۷) پس از تغلیظ و تعیین حجم توسط استمپل پیپت با حجم ۰/۵ میلی‌لیتر در لام بوگاروف ریخته و در ۳ مرحله (۰/۵ و ۰/۵ و ۱۰ میلی لیتر) با میکروسکوپ اینورت **Leitz** با بزرگنمایی ۴X و ۱۰X شناسایی و شمارش شدند. فراوانی زئوپلانکتون از طریق محاسبه قطر دهانه تور و ارتفاع کشش تور و ضرایب حجمی محاسبه گردید. در نهایت تراکم زئوپلانکتون در لیتر در هر ایستگاه تعیین و در فرم‌های اطلاعاتی شاخه بندی شده ثبت و تراکم شاخه‌ها و سرانجام تراکم کل محاسبه گردید. برای انجام محاسبات و ترسیم نمودارها از نرم‌افزار **Excel 2013** و از نرم افزار **SPSS** ورژن ۱۹، جهت تجزیه و تحلیل داده‌های بدست آمده با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه جهت بررسی تفاوت معنی‌دار گروه‌های پلانکتونی بر حسب ایستگاه و در نهایت آزمون واریانس دو طرفه جهت بررسی تفاوت معنی دار در گروه‌های پلانکتونی بر مبنای ایستگاه‌ها و فصول استفاده گردید.

نمونه برداری و بررسی تراکم جمعیت پلانکتونی با استفاده از منابع، نویل و نویل (۱۹۷۷)؛ هاریس و همکاران^۱ (۲۰۰۰)؛ استاندارد متد (تالیف انجمن بهداشت عمومی امریکا)^۲، (۲۰۰۵). و جهت شناسایی جنس‌های پلانکتونی به این منابع استناد گردید. پرسکات^۴ (۱۹۷۶ و ۱۹۶۲)؛ کوتیکوا^۵ (۱۹۷۰)؛ تیفانی^۶ (۱۹۷۱)؛ پونتین^۷ (۱۹۷۸)؛ مالوسین^۸ (۱۹۸۳)؛ کروویچنسکی و اسمیرنوف^۹ (۱۹۹۴)؛ تراپ و کوویچ^{۱۰} (۲۰۰۱)؛ شیس و همکاران^{۱۱} (۲۰۰۳)؛ بیلینگر و سایچی^{۱۲} (۲۰۱۰).

¹ Newell & Newell, 1977

² Harris, *et al.*, 2000

³ Standard method (APHA), 2005

⁴ Prescott, 1962, 1976

⁵ Kotykova, 1970

⁶ Tiffany, 1971

⁷ Pontin, 1978

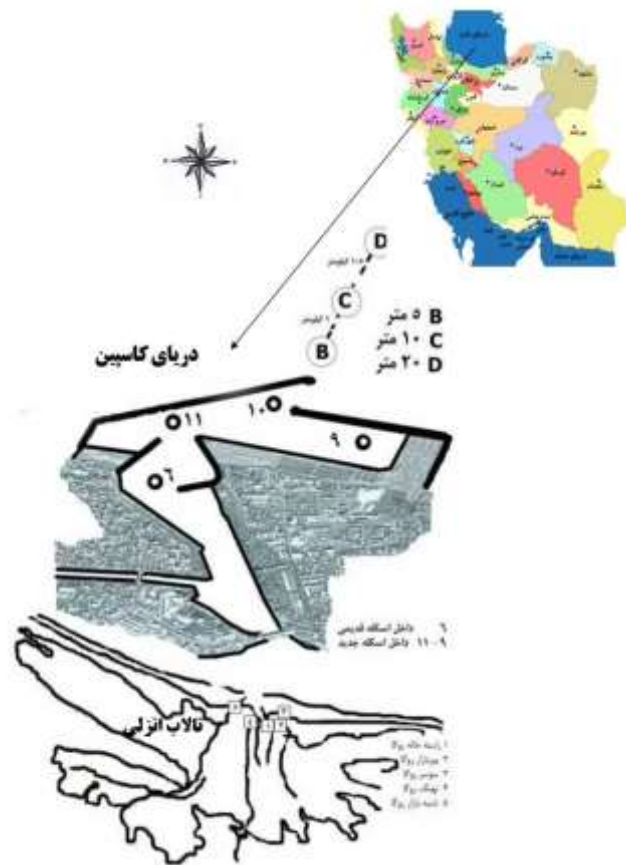
⁸ Maosen, 1983

⁹ Krovichinsky & Smirnov, 1994

¹⁰ Thorp & Covich, 2001

¹¹ Sheath *et al.*, 2003

¹² Bellinger & Sige, 2010

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی و ایستگاههای مطالعاتی تعیین شده در اسکله جدید بندر انزلی و روگاهای تالاب انزلی و دریا

۳- نتایج

در مطالعات کیفی فیتوپلانکتونی در منطقه روگاهها ۴۵ جنس شناسایی شد که ۱۵ جنس مربوط به شاخه Ochrophyta، ۱۵ جنس مربوط به شاخه Chlorophyta، ۹ جنس مربوط به شاخه Cyanobacteria، ۲ جنس مربوط به شاخه Myzozoa و ۴ جنس مربوط به شاخه Euglenozoa بوده است. در منطقه اسکله ۴۶ جنس که ۱۶ جنس مربوط به شاخه Ochrophyta، ۱۷ جنس مربوط به شاخه Chlorophyta، ۱ جنس مربوط به شاخه Cryptophyta، ۷ جنس مربوط به شاخه Cyanobacteria، ۲ جنس مربوط به شاخه Myzozoa و ۳ جنس مربوط به شاخه Euglenozoa بوده است. نتایج مطالعات در منطقه روبروی اسکله در اعماق مختلف دریا ۳۰ جنس شناسایی شد که ۱۳ جنس مربوط به شاخه Ochrophyta، ۵ جنس مربوط به شاخه Chlorophyta، ۸ جنس مربوط به شاخه Cyanobacteria، ۳ جنس مربوط به شاخه Myzozoa و ۱ جنس مربوط به شاخه Euglenozoa بوده است.

- نتایج مطالعات طرح در سال ۱۳۸۹ نشان داده که در روگاههای خروجی تالاب میانگین فراوانی جنس های فیتوپلانکتونی *Nitzschia*، *Stephanodiscus* و *Synedra* از شاخه آکروفیتا و رده باسیلاریوفیسه و *Oscillatoria* از سیانوباکتريا بیش از یک میلیون عدد در لیتر بوده و سایر جنس ها کمتر از ۵۰۰۰۰۰ عدد در لیتر شمارش شده اند. در ایستگاه های داخل اسکله ها نیز فراوانی جنس های *Synedra*، *Cyclotella* و *Stephanodiscus* از شاخه اکروفیتا و *Merismopedia* و *Oscillatoria* از سیانوباکتريا

بیشتر از یک میلیون عدد در لیتر و جنس های *Nitzschia* و *Skeletonema* حدود ۵۰۰ هزار تا یک میلیون عدد در لیتر فراوانی داشتند. میانگین فراوانی فیتوپلانکتونی در روگهای خروجی تالاب ۲۰ میلیون عدد در لیتر و در داخل اسکله ها ۳۵ میلیون عدد در لیتر است. مشاهدات پلانکتونی در اعماق مختلف در دریا، روبروی اسکله بندر انزلی حضور ۳۰ جنس را نشان می دهد که بیشتر در اعماق ۵ متر مشاهده شده اند و در عمق ۲۰ متر تعداد کمتری حدود ۱۶ جنس شناسایی و شمارش شده اند. بیشترین جمعیت جنس های فیتوپلانکتونی در عمق ۲۰ متر با فراوانی ۲۵۴۰۰۰ عدد در لیتر بوده و اعماق ۵ متر و ۱۰ متر بترتیب با ۱۵۰ هزار و ۸۱ هزار عدد در لیتر در رتبه های دوم و سوم قرار گرفته، و جنس های *Synedra*، *Stephanodiscus* و *Thalassionema* از شاخه اکروفیتا و *Binuclearia* از کلروفیتا و *Oscillatoria* از سیانوباکتريا بیشترین فراوانی را در این اعماق دارند (جداول ۱) تنوع گروه های فیتوپلانکتونی و (اشکال ۲ و ۳ و ۶) فراوانی و میزان درصد گروه های فیتوپلانکتونی در ایستگاه های مورد مطالعه را نشان میدهد.

- مشاهدات زوپلانکتونی در روگهای خروجی تالاب نشان داده که میانگین فراوانی مژه داران ناشناخته (مژه دارانی که در اثر فیکس شدن شکل واقعی خود را از دست می دهند، این گروه بنام Unknown معرفی شدند از شاخه سیلیوفورا و جنس های *Proalides*، *Brachoinus*، *Keratella*، *Philodina*، *Polyarthra* جنس های زوپلانکتونی داخل اسکله ها که شامل جنس های *Proales*، *Brachoinus* و *Polyarthra* از روتیفرا و *Tintinnidium* از سیلیوفورا می باشد اندکی تفاوت دارند. فراوانی کل زوپلانکتون در این دو مکان بترتیب ۲۱۴۰ و ۱۴۸۵ عدد در لیتر می باشد. بیشترین فراوانی زوپلانکتون در سوسر روگا با فراوانی ۲۰۰۰ عدد در لیتر و تعداد جنس های زوپلانکتونی در اعماق ۵ متر ۷ جنس، ۱۰ متر ۵ جنس و ۲۰ متر ۳ جنس شناسایی و شمارش شدند که *Nauplii Acartia* و *Nereis larvae* بیشترین فراوانی را دارند. مجموع جمعیت زوپلانکتون در اعماق ۵ و ۱۰ و ۲۰ متر بترتیب ۸۷ و ۱۸ و ۷ عدد در لیتر شمارش گردید. (جداول ۲) تنوع گروه های زوپلانکتونی و (اشکال ۸ و ۹ و ۱۱ و ۱۲) فراوانی و میزان درصد گروه های زوپلانکتونی در ایستگاه های مورد مطالعه را نشان می دهند.

۴- بحث

در این مطالعه تغییرات فراوانی و تعداد جنس های پلانکتونی مشاهده شده طی سالهای ۱۳۷۷ و ۱۳۸۱ (قبل مطالعه) و ۱۳۹۳ (بعد مطالعه) با مهر ۱۳۸۹ (زمان مطالعه) با هم مقایسه شده اند.

در بررسی لیمنولوژیکی تالاب انزلی بر مبنای مطالعات ده ساله، تعداد ایستگاه ها متغیر می باشد، بیشترین تعداد ایستگاه ها طی سال های ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۷ به تعداد ۳۹ نقطه بوده که در سال های ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۱ به ۱۵ نقطه کاهش یافت. بررسی سالهای ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۴ بصورت ماهانه، در سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۷ بصورت فصلی و در سال های ۱۳۸۱-۱۳۸۰ بصورت ماهانه بوده است. این دوره نمونه برداری برای کلیه متغیرهای زیستی اعم از پلانکتون، کفزیان و هیدروشیمی یکسان است. بررسی تنوع جنس های فیتوپلانکتونی در تالاب انزلی طی سالهای مختلف و بر اساس اطلاعات موجود از سال ۱۳۷۳ تا ۱۳۸۱ (میرزاجانی و همکاران، ۱۳۸۸) روند کاهشی تنوع جنس ها را نشان داده است. بطوریکه تعداد جنس های شناسایی شده در سال ۱۳۷۳ در کل پیکره تالاب انزلی حدود ۱۰۱ جنس بوده در حالی که این میزان در سال ۱۳۸۱ به ۷۲ جنس کاهش یافت.

سال ۱۳۷۷ که مورد مقایسه در این مطالعه بوده تعداد ۸۴ جنس شناسایی شده بود. روند کاهش تنوع جوامع فیتوپلانکتونی در پی افزایش فراغنی شدن تالاب انزلی در این مطالعات بوضوح دیده می شود، همچنین روند کلی کاهش جنس های زوپلانکتونی طی دهه مذکور رویت می گردد که از ۶۷ جنس در سال ۱۳۷۱ به ۵۵ جنس در سال ۱۳۸۱ کاهش یافته است. سال ۱۳۷۷ بهترین وضعیت را دهه مذکور داشته و تعداد ۷۱ جنس زوپلانکتون مشاهده گردید (میرزاجانی و همکاران، ۱۳۸۸).

بر اساس نتایج بدست آمده (میرزاجانی و همکاران، ۱۳۸۸) و بررسی سبک آرا و مکارمی (۱۳۸۵) حدود ۱۳۴ جنس فیتوپلانکتونی شناسایی گردید که قابل مقایسه با تعداد ۱۳۲ جنس و گونه فیتوپلانکتونی گزارش مهندسین مشاور یکم (۱۳۶۷) می باشد، اما کاهش تعداد جنس های شاخه *Ochrophyta* و افزایش تعداد جنس های *Chlorophyta* با گذشت زمان مشخص است. بر اساس نتایج بدست آمده روند افزایشی فراوانی جوامع پلانکتونی در مناطق مختلف کاملا مشهود بوده همچنین افزایش تراکم زوپلانکتون در برخی سالها تا حد ۳ برابر در این مناطق قابل ذکر است.

جداول ۱- تنوع فیتوپلانکتون در روگاہا(۱)، داخل اسکله ها(۲) و دریا (۳)

شاخه	جنس	شاخه	جنس	شاخه	جنس		
Ochrophyta	<i>Actinamoeba</i>	Chlorophyta	<i>Actinostrium</i>	Cyanobacteria	<i>Aphanothece</i>		
	<i>Cocconeis</i>		<i>Ankistrodesmus</i>		<i>Anabaenopsis</i>		
	<i>Cymbella</i>		<i>Carteria</i>		<i>Cyrococcus</i>		
	<i>Cyclotella</i>		<i>Chlorogonium</i>		<i>Gomphosphaeria</i>		
	(۱)		<i>Diatoma</i>		<i>Coelastrum</i>	<i>Lyngbya</i>	
			<i>Diploneis</i>		<i>Crusigenia</i>	<i>Merismopedia</i>	
			<i>Melosira</i>		<i>Dictyosphaerium</i>	<i>Microcystis</i>	
			<i>Gomphonema</i>		<i>Golenkia</i>	<i>Oscillatoria</i>	
			<i>Gyrosigma</i>		<i>Kirchneriella</i>	<i>Spirulina</i>	
			<i>Navicula</i>		<i>Micractinium</i>	Myxozoa	<i>Gymnodinium</i>
			<i>Nitzschia</i>		<i>Pediastrum</i>		<i>Peridinium</i>
			<i>Stephanodiscus</i>		<i>Polydiopsis</i>	Euglenozoa	<i>Euglena</i>
			<i>Synedra</i>		<i>Scenedesmus</i>		<i>Phacus</i>
			<i>Surirella</i>		<i>Tetraedron</i>		<i>Leptocleis</i>
			<i>Centrtractus</i>		<i>Tetrastrum</i>		<i>Trachelomonas</i>

شاخه	جنس	شاخه	جنس	شاخه	جنس			
Ochrophyta	<i>Cocconeis</i>	Chlorophyta	<i>Actinostrium</i>	Chlorophyta	<i>Tetrastrum</i>			
	<i>Cymbella</i>		<i>Ankistrodesmus</i>		Cyanobacteria	<i>Aphanothece</i>		
	<i>Coccinodiscus</i>		<i>Carteria</i>			<i>Cyrococcus</i>		
	<i>Cyclotella</i>		<i>Chlorogonium</i>			<i>Lyngbya</i>		
	(۲)		<i>Diatoma</i>			<i>Coelastrum</i>	<i>Merismopedia</i>	
			<i>Diploneis</i>			<i>Crusigenia</i>	<i>Microcystis</i>	
			<i>Melosira</i>			<i>Dictyosphaerium</i>	<i>Oscillatoria</i>	
			<i>Gomphonema</i>			<i>Franceia</i>	<i>Spirulina</i>	
			<i>Gyrosigma</i>			<i>Golenkia</i>	Cryptophyta	<i>Cryptomonas</i>
			<i>Navicula</i>			<i>Kirchneriella</i>		Myxozoa
			<i>Nitzschia</i>			<i>Micractinium</i>	Euglenozoa	
			<i>Stephanodiscus</i>			<i>Oocystis</i>		<i>Euglena</i>
			<i>Synedra</i>			<i>Pediastrum</i>		<i>Phacus</i>
			<i>Skeletonema</i>			<i>Scenedesmus</i>		<i>Trachelomonas</i>
			<i>Talassionema</i>			<i>Schrodaria</i>		
<i>Thalassiosira</i>	<i>Tetraedron</i>							

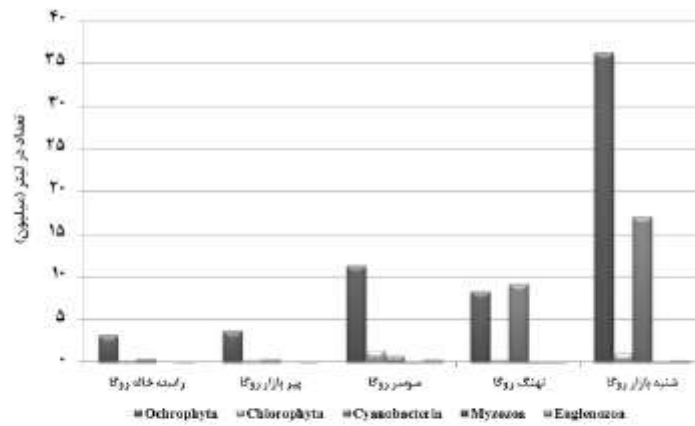
شاخه	جنس	شاخه	جنس	شاخه	جنس	
Ochrophyta	<i>Cyclotella</i>	Chlorophyta	<i>Actinostrium</i>	Myxozoa	<i>Exuviella</i>	
	<i>Coccinodiscus</i>		<i>Ankistrodesmus</i>		<i>Peridinium</i>	
	<i>Chaetoceros</i>		<i>Binuclearia</i>		<i>Prorocentrum</i>	
	<i>Gyrosigma</i>		<i>Golenkia</i>		Euglenozoa	<i>Euglena</i>
	(۳)		<i>Melosira</i>			<i>Scenedesmus</i>
			<i>Navicula</i>		Cyanobacteria	<i>Anabaena</i>
			<i>Nitzschia</i>			<i>Anabaenopsis</i>
			<i>Rhizosolenia</i>			<i>Gomphosphaeria</i>
			<i>Skeletonema</i>			<i>Lyngbya</i>
			<i>Stephanodiscus</i>			<i>Merismopedia</i>
			<i>Synedra</i>			<i>Microcystis</i>
			<i>Thalassionema</i>			<i>Oscillatoria</i>
			<i>Centrtractus</i>			<i>Spirulina</i>

جداول ۲- تنوع زوپلانکتون در روگاها(۱)، داخل اسکله ها(۲) و دریا (۳)

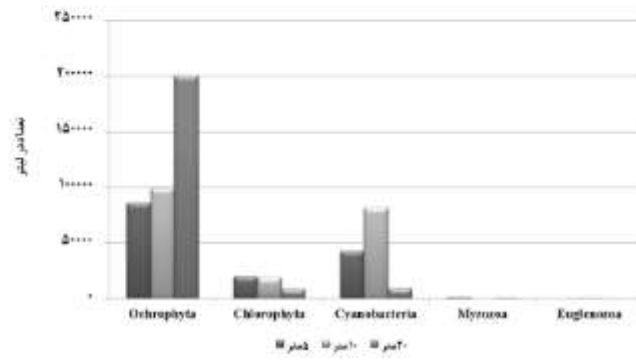
شاخه	جنس	شاخه	جنس
Foraminifera	Foraminifera	Rotifera	<i>Euchalanis</i>
Cercozoa	<i>Cyphoderia</i>		<i>Keratella</i>
	<i>Euglypha</i>		<i>Lepadella</i>
Amoebozoa	<i>Arcella</i>		<i>Monostyla</i>
	<i>Centopyxis</i>		<i>Mytilina</i>
	<i>Diffflugia</i>		<i>Pedalia</i>
Ciliophora	<i>Codonella</i>		<i>Philodina</i>
	<i>Tintinnopsis</i>		<i>Polyarthra</i>
	Unknown		<i>Proalides</i>
Nematoda	Nematoda		<i>Syncheata</i>
Rotifera	<i>Anuraeopsis</i>		<i>Trichocerca</i>
	<i>Brachoinus</i>	Arthropoda	<i>Cyclops</i>
(۱)	<i>Cephalodella</i>		Nauplii copepoda
	<i>Colurella</i>	Mollusca	Lamellibranchia
	<i>Filinia</i>		

شاخه	جنس	شاخه	جنس
Cercozoa	<i>Cyphoderia</i>	Rotifera	<i>Euchalanis</i>
Heliozoa	<i>Achanthocystis</i>		<i>Keratella</i>
Amoebozoa	<i>Arcella</i>		<i>Lepadella</i>
	<i>Diffflugia</i>		<i>Monostyla</i>
Ciliophora	<i>Codonella</i>		<i>Pedalia</i>
	<i>Tintinnopsis</i>		<i>Philodina</i>
	Unknown		<i>Polyarthra</i>
Nematoda	Nematoda		<i>Proalides</i>
Gastrothrica	<i>Polymerurus</i>		<i>Syncheata</i>
Rotifera	<i>Anuraeopsis</i>		<i>Trichocerca</i>
	<i>Asplanchna</i>	Arthropoda	<i>Cyclops</i>
(۲)	<i>Brachoinus</i>		<i>Nitocra</i>
	<i>Cephalodella</i>		Nauplii copepoda
	<i>Colurella</i>		Nauplii balanus
	<i>Filinia</i>	Mollusca	Lamellibranchia

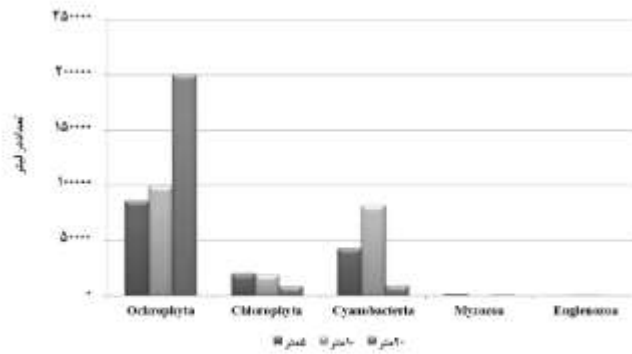
شاخه	جنس
Rotifera	<i>Syncheata</i>
Annelida	Nereis larvae
Arthropoda	Nauplii balanus
	Cypris balanus
(۳)	<i>Cyclops</i>
	<i>Halicyclops</i>
	Nauplii acartia

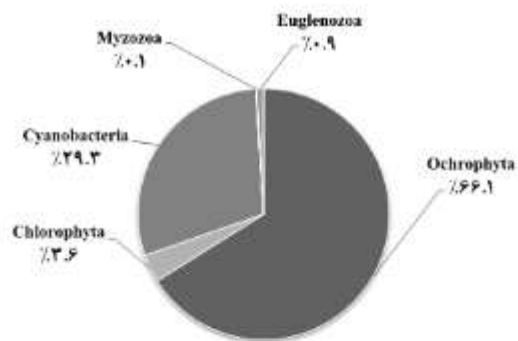
شکل ۲: فراوانی گروه های فیتوپلانکتونی در منطقه روگاها

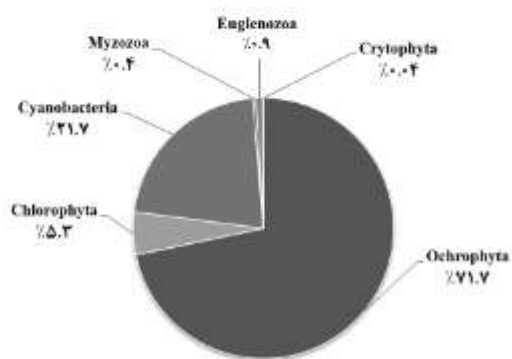
شکل ۳: فراوانی گروه های فیتوپلانکتونی در منطقه اسکله ها

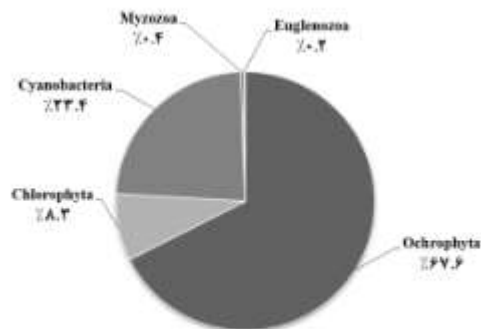
شکل ۴: فراوانی گروه های فیتوپلانکتونی در دریا تا عمق ۲۰ متر

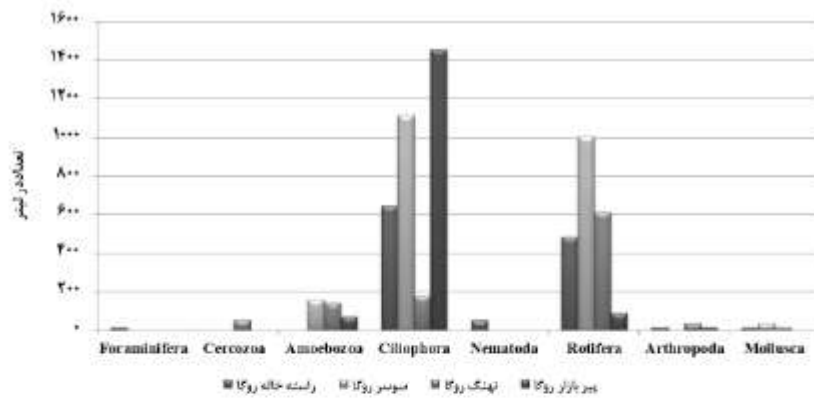
شکل ۵: درصد گروه های فیتوپلانکتونی در منطقه روگاہا

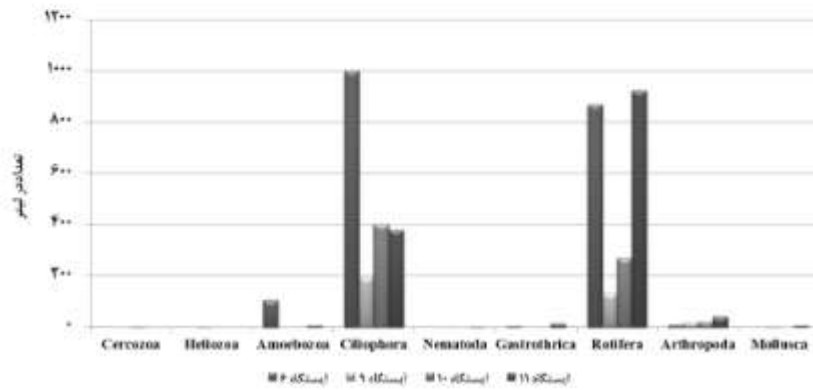
شکل ۶: درصد گروه های فیتوپلانکتونی در منطقه اسكله ها

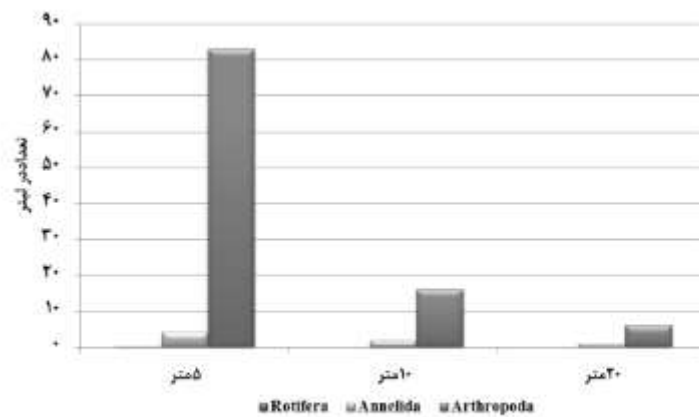
شکل ۷: درصد گروه های فیتوپلانکتونی در دریا تا عمق ۲۰متر

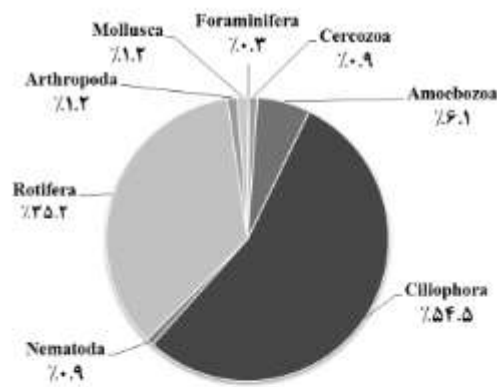
شکل ۸: فراوانی گروه های زوپلانکتونی در منطقه روگاها

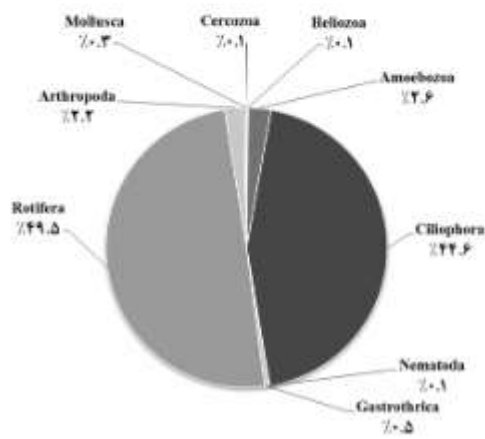
شکل ۹: فراوانی گروه های زوپلانکتونی در منطقه اسکله ها

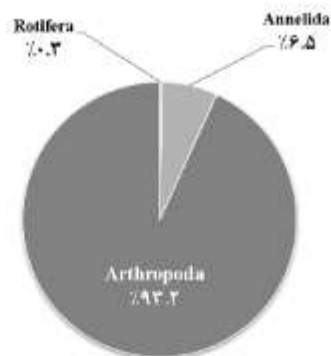
شکل ۱۰: فراوانی گروه های زوپلانکتونی در دریا تا عمق ۲۰متر

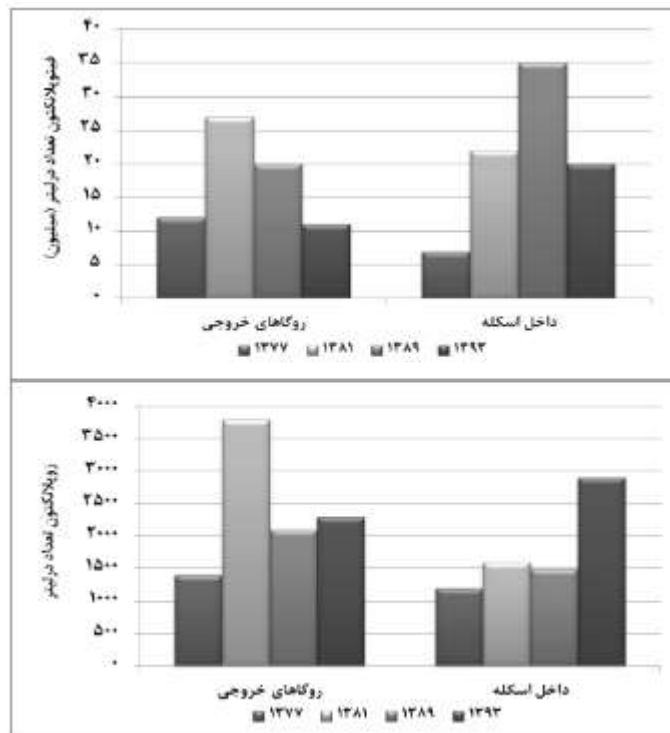
شکل ۱۱: درصد گروه های زوپلانکتونی در منطقه روگخا

شکل ۱۲: درصد گروه های زوپلانکتونی در منطقه اسکله ها

شکل ۱۳: درصد گروه های زوپلانکتونی در دریا تا عمق ۲۰ متر

شکل ۱۴: روند تغییرات فراوانی جوامع پلانکتونی در یخش های مختلف تالاب طی سالهای مختلف

در بررسی ده ساله تالاب (میرزاجانی وهمکاران، ۱۳۸۸) فراوانی فیتوپلانکتون طی سال های مختلف روند صعودی داشته بطوری که از حدود ۷/۹ میلیون سلول در لیتر در سال های ابتدایی مطالعه تا بیش از ۶۶ میلیون سلول در لیتر در سال های انتهایی تغییر یافته است. با رویکردی کلی به وضعیت فیتوپلانکتون در تالاب انزلی طی سال های مختلف مشخص شده که افزایش فراوانی کلی فیتوپلانکتون بیشتر مربوط به افزایش و غالبیت Cyanobacteria بوده در حالیکه در سالهای ۷۲-۱۳۷۱ بترتیب شاخه های اکروفیتا، سیانوباکتیریا و کلروفیتا غالب بودند (خداپرست، ۱۳۷۳).

فراوانی زوپلانکتون نیز طی ۱۰ سال از ۱۳۷۱ تا ۱۳۸۱ روند صعودی را طی نموده و از ۵۸۰ عدد در لیتر تا بیش از ۲۲۰۰ عدد در لیتر سال های آخر افزایش یافته است. البته سال ۱۳۷۷ که در این مطالعه مورد مقایسه بوده پس از سالهای ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ رتبه سوم فراوانی را در سال های مورد بررسی به خود اختصاص داده است. شاخه Rotifera بیشترین تنوع و افزایش فراوانی را طی سال های مطالعه (میرزاجانی و همکاران، ۱۳۸۸؛ سبک آرا و مکارمی ۱۳۸۳) نشان داده است.

در سایر بررسی ها (مهندسین مشاور یکم، ۱۳۶۷) نیز مشخص شده که گروه های Protozoa و Rotifera بیش از سایر گروه ها مشاهده شده و جمعیت Cladocera نسبتاً کم بوده است. ولادیمیرسکایا (۱۳۵۷) از ۸۵ گونه شناخته شده روتیفرها در تالاب انزلی وجود *Brachionus* با بیشترین تعداد و تنوع گونه ای (۱۲ گونه) را نسبت به سایر جنس های روتیفرها نشان داده است. وضعیت یوتروفیک تالاب انزلی می داند (مهندسین مشاور یکم، ۱۳۶۷) نیز جنس مذکور بعنوان یکی از جنس های با فراوانی بالا و تعداد مشاهده زیاد معرفی نموده اند. سبک آرا و مکارمی (۱۳۹۴) در کتاب اطلس پلانکتون تالاب انزلی و نواحی ساحلی ۱۱۳ گونه روتیفر شناسایی کرده و جنس *Brachionus* با (۱۷ گونه) بیشترین تعداد و تنوع گونه ای را دارا بوده است. بطور کلی شاخه Rotifera مورد تغذیه ماهیان قرار گرفته و ازت، فسفات، آهن، کلراید و درجه حرارت به میزان زیادی در رشد آنها موثر است (خداپرست، ۱۳۸۲؛ سبک آرا و مکارمی ۱۳۸۳). در این بررسی فراوانی بالای تعدادی از جنس ها که در برخی زمان ها بروز می کند مربوط به بلوم برخی جلبک ها بوده که اغلب با دو شکوفایی فیتوپلانکتونی در اکثر سال ها نمایان می شود. در سایر مطالعات نیز دو شکوفایی یکی در اوایل تابستان مربوط به سیانوباکتیریا با جنس *Oscillatoria* و دیگری در اواخر تابستان و اوایل پاییز مربوط به جلبک های رشته ای سبز

(کلروفیتا) مشاهده نموده اند. مرگ و میر ماهیان تالاب با شکوفایی سیانوباکتريا در روزهایی که کاهش اکسیژن ناشی از فساد و تجزیه پلانکتون و آزاد شدن مواد بسیار سمی بوده، رخ می‌دهد (کیمبال و کیمبال، ۱۹۷۴).

تجزیه و تحلیل نتایج بدست آمده طی مطالعات ده ساله نشان داده، فراوانی فیتوپلانکتون طی سال های مختلف در تالاب انزلی روند صعودی داشته بطوری که از حدود ۷/۹ میلیون سلول در لیتر سال ۱۳۷۳ به میزان بیش از ۶۶ میلیون سلول در لیتر در سال های ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ رسیده است، تفاوت معنی دار در سطح ۰/۰۵ بین فراوانی کل فیتوپلانکتون در سال های مختلف مشاهده گردیده (مقدار آزمون کروسکال والیس ۲۲۳/۱، $df = 8$) نتایج بدست آمده نشان داده که سال های ۷۴ - ۱۳۷۳ با کمترین مقدار، تفاوت معنی دار با سال های ۸۱ - ۱۳۷۸ دارند (میرزاجانی و همکاران، ۱۳۸۸).

فراوانی زئوپلانکتون نیز در مجموع روند صعودی را طی نموده واز ۵۸۰ سلول در لیتر در سال ۱۳۷۳ به میزان بیش از ۲۲۰۰ سلول در لیتر سال های ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ افزایش یافته است. بطور کلی براساس آزمون کروسکال والیس (مقدار آزمون ۳۹۳/۴، $df = 8$) تفاوت معنی دار در سطح ۰/۰۵ بین فراوانی زئوپلانکتون در سال های مختلف مشاهده می شود. نتایج بدست آمده نشان داده که سال های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۰ همچنین سال ۱۳۷۷ با کلیه سال ها تفاوت داشته اند (میرزاجانی و همکاران، ۱۳۸۸).

در مطالعه کنونی تعداد جنس های فیتوپلانکتونی مشاهده شده در داخل اسکله بیشتر از روگه های خروجی بوده و بنظر می رسد سکون آب در داخل اسکله بندر محیط مناسبی را برای رشد آنها فراهم نموده و فراوانی بیشتر آنها را سبب شده است، در ایستگاه ۹ که از سکون بیشتری برخوردار است فراوانی فیتوپلانکتون بیشتر بوده و در حد ۴۲ میلیون در لیتر شمارش شده است. بررسی پلانکتونی در منطقه روبروی اسکله بندر انزلی کاهش تنوع جنس های مشاهده را نشان داده است. در این راستا بهره گیری از اطلاعات آرشیوی بخش اکولوژی پژوهشکده آبی پروری در سال ۱۳۷۵ از اعماق ۱۰ و ۲۰ متر، سیمای جوامع پلانکتونی را در این منطقه روشن تر کرده و مقایسه بهتری را ممکن نموده است. مقایسه فراوانی فیتوپلانکتون در مهرماه ۱۳۸۹ با میانگین فراوانی سال ۱۳۸۲ و در مقایسه با سالهای ۱۳۷۵ و ۱۳۷۸ در اعماق بالاتر از ۱۰ متر در سطح بالاتری قرار داشته و مقادیر آن در اعماق ۲ و ۵ متر کمتر از مقادیر سال ۱۳۷۸ بوده است.

نتایج بررسی فیتوپلانکتون در مهر ماه ۱۳۸۹ در اعماق مختلف منطقه روبروی اسکله بندر انزلی حضور ۳۲ جنس را نشان داده است که بیشتر در عمق ۵ متر رویت شده و عمق ۲۰ متر تعداد کمتری در حد ۱۶ جنس شناسایی شده است. بیشترین فراوانی جنس های فیتوپلانکتونی در عمق ۲۰ متر مشاهده شده که در حد ۲۵۴ هزار سلول در لیتر بوده است، عمق ۵ متر با ۱۵۰ هزار و عمق ۱۰ متر با ۸۱ هزار سلول در لیتر در رتبه های بعدی قرار داشته و جنس های *Synedra*، *Stephanodiscus*، *Binuclearia*، *Oscillatoria* و *Thalassionema* بیشترین فراوانی را در این اعماق داشتند (اشکال ۴ و ۷).

نتایج بررسی زئوپلانکتون در اعماق مختلف روبروی اسکله انزلی در مهر ماه ۱۳۸۹ کمتر از سال ۱۳۸۲ و ۱۳۷۸ بوده بطوریکه در عمق ۵ متر ۷ گروه در عمق ۱۰ متر ۵ گروه و در عمق ۲۰ متر ۳ گروه زئوپلانکتونی مشاهده گردید، ناپلی آکارتیا و لارو نرئیس جزء فراوان ترین این موجودات بودند. فراوانی زئوپلانکتون در اعماق ۵ و ۱۰ و ۲۰ متر به ترتیب حدود ۸۷، ۱۸ و ۷ عدد در لیتر بوده است. مشاهده ترکیب گونه های پلانکتونی دیده شده در اسکله بندر انزلی حضور غالب گونه های آب شیرین را نشان داده است این ترکیب حتی در عمق ۵ متر روی دهانه ورودی اسکله نیز مشاهده شده است. اما وضعیت در ۱۰ متر تغییر کرده و مخلوطی از گونه های آب شیرین و لب شور مشاهده شده است. در ۲۰ متر وضعیت گونه ها کاملاً دریایی می باشد (اشکال ۱۰ و ۱۳).

دلایل تغییرات فراوانی بسیار پیچیده بوده و بیان عامل اصلی ناممکن می باشد اما خشکسالی و کاهش بارش در سال های ۷۸ و ۷۹ براساس گزارش سازمان هواشناسی استان گیلان در سال ۱۳۸۲، کاهش ورودی آب شیرین رودخانه ها طی سال های ۷۸ و ۷۹ از ۱۰۵ میلیون متر مکعب در سال به ۴۰ میلیون متر مکعب به گزارش سازمان آب استان گیلان در سال ۱۳۸۰ یکی از دلایل آن بشمار رفته ضمن آنکه افزایش دمای آب در سال های ۷۸-۷۹ در مقایسه با سال های بعد و قبل از خشکسالی مشهود بوده است، همچنین افزایش مواد مغذی در سال های مذکور بعنوان اصلی ترین عامل افزایش تراکم پلانکتونی محسوب می گردد. در شرایط طبیعی سواحل ایران برخلاف سایر نقاط دریا دارای نزولات زیاد می باشد. یکی از مناطق مهم نزدیک سواحل انزلی و مصب رودخانه سفیدرود بین چابکسر و نوشهر است که نزولات آن به بیش از ۱۳۰۰ میلی متر در سال می رسد (لالویی، ۱۳۸۳).

حضور و مشاهده شانه دار در سال ۱۳۷۸ که از طریق آب توازن کشتی ها به دریای کاسپین معرفی گردید و اوج آنها در سال های بعد اکوسیستم این دریا را بشدت تحت تاثیر قرار داد و شکوفایی آن از مهم ترین نشانه های افزایش نوترینت ها و مواد مغذی است (بیلو و نایرمن^۱، ۲۰۰۴)، لذا افزایش جوامع پلانکتونی بخصوص زوپلانکتون می تواند متأثر از این پدیده ها باشد.

فراوانی کلی فیتوپلانکتون در سال ۱۳۸۲ در اعماق ۵ تا ۲۰ متر افزایش قابل توجه تا سه برابر نشان می دهد. زوپلانکتون نیز طی سال های مذکور با کاهش جمعیت در اعماق ۱۰ و ۲۰ مواجه بوده اند ضمن آنکه بر اساس نتایج بدست آمده تنوع گونه ها نیز کاهش چشم گیری داشته است. نکته حائز اهمیت در این مقایسه افزایش فراوانی فیتو پلانکتون در عمق ۲ متر و بالابودن فراوانی زوپلانکتون در عمق ۲ و ۵ متر در سال ۱۳۷۸ می باشد که در اعماق ۵ و ۱۰ متر بترتیب ۹/۷ و ۵/۶ برابر سال ۱۳۸۲ است. تفاوت فراوانی زوپلانکتون در عمق ۵ متر در سال ۱۳۸۹ در مقایسه با سال ۱۳۸۲ مربوط به *Nauplii Acartia* بوده هر چند فراوانی آنها نسبت به سال ۱۳۷۸ بسیار پائین تر است.

در بررسی پلانکتونی سال ۱۳۹۳ در گروه فیتوپلانکتون در مجموع ۹۱ جنس از ۵ شاخه شناسایی و شمارش شد. که این تعداد در مقایسه با مطالعات (فلاحی و همکاران، ۱۳۹۱) و (سبک آرا و همکاران، ۱۳۸۲) کاهش یافته است (شکل ۱۴). در این گروه از شاخه Ochrophyta و رده های Bacillariophyceae ۳۱ جنس، Chrysophyceae ۳ جنس و Xanthophyceae ۱ جنس، ۳۶ جنس از شاخه Chlorophyta ۱۲ جنس از Cyanobacteria، ۵ جنس از شاخه Euglenozoa، ۳ جنس از شاخه Myzozoa و مورد شناسایی و شمارش قرار گرفتند. در این مطالعه جنس های *Oscillatoria* از شاخه سیانوباکتريا و *Cyclotella*، *Nitzschia* و *Synedra* از شاخه اکروفیتا و *Ankistrodesmus* از کلروفیتا فراوانی بیشتری داشتند (فلاحی و همکاران، ۱۳۹۳).

بررسی های زوپلانکتونی سال ۱۳۹۳ در ایستگاههای مورد مطالعه ۷۲ جنس زوپلانکتونی شناسایی گردید که این تعداد در مقایسه با بررسی های (فلاحی و همکاران، ۱۳۹۱) و نیز مطالعه (سبک آرا و همکاران، ۱۳۸۲) در گذشته کاهش یافته است (شکل ۱۴). در گروه زوپلانکتون در مجموع ۷۲ جنس از ۶ شاخه (۱۳ جنس از زیرسلسله Protozoa شامل شاخه های Heliozoa با ۱ جنس، Amoebozoa با ۸ جنس و Ciliophora با ۴ جنس بوده است. همچنین ۱ جنس از شاخه Porifera، ۳ جنس از شاخه Annelida، ۲ جنس از شاخه Gastrotricha، ۳۵ جنس از شاخه Rotifera، ۱۰ جنس از شاخه Tardigrada، ۱۵ جنس از شاخه Arthropoda، واز مروپلانکتون نیز لارو Lamellibranchia از شاخه Mollusca و تعدادی Nematoda، و Ostracoda و لارو *Chironomus* از خانواده شیرونومیده شناسایی و شمارش شدند. شاخه روتاتوریا از نظر تنوع و زیرسلسله پروتوزوا با شاخه های سیلیوفورا (با غالبیت *Tintinnopsis* و Unknown) بیشترین جمعیت و سپس شاخه آرتروپودا (جنس سیکلوپس به همراه ناپلی آن) و شاخه روتیفرا (جنس های *Synchaeta*، *Polyarthra*، *Brachionus* و *Keratella*) از نظر جمعیت غالبیت دارند (فلاحی و همکاران، ۱۳۹۳).

¹ Bilio and Niermann, 2004

زیستمدان تالاب انزلی تا حدود زیادی متأثر از دریای کاسپین بوده و دانشمندان روسی عقیده دارند که قبل از یخبندان دوره پلیستوسن سطح آب این دریا ۵۰ تا ۸۰ متر بالاتر از سطح فعلی بود و احتمالاً در این دوره کلیه حیوانات آب های شیرین در دریای کاسپین جمع شده که با پائین آمدن سطح آب در دوران چهارم و افزایش شوری گونه های آب شیرین به سیستم رودخانه ها مهاجرت کردند. این تالاب بعنوان یکی از زیست بوم های ارزشمند جهان، مهار کننده سیل های ویرانگر، تعدیل کننده آب و هوای منطقه و زیستگاه گونه های زیادی از آبزیان، پرندگان و گیاهان، در سال ۱۳۵۴ در فهرست تالاب های بین المللی رامسر به ثبت رسید. علاوه بر تاثیرات اقلیمی، تالاب انزلی از مراکز مهم جذب گردشگر در گیلان محسوب شده و معیشت جمعیت قابل توجهی از ساکنان حاشیه تالاب از نظر کشاورزی، صیادی و تامین مواد اولیه صنایع دستی به حیات آن وابسته است.

با توجه به وضعیت کنونی تالاب انزلی و با وجود بررسی های به عمل آمده رنگ رخسار تالاب انزلی خبر از سر درون آن می دهد و هر شخصی حتی با دیدگاه غیر کارشناسانه با نیم نگاهی به وضعیت این تالاب بین المللی پی می برد که دیگر رمقی برای تالاب انزلی نمانده و نفس آن به شماره افتاده و از سوی دیگر آلودگی شدید رودخانه های گوهر رود و زرجوب رشت به عنوان شاخه های اصلی

تأمین آب تالاب انزلی معضل دیگری را برای احیای این تالاب ارزشمند بوجود آورده است. ورود سالانه ۳۸۰ هزار متر مکعب فاضلاب، ۴۰۰ هزار متر مکعب پساب کشاورزی به تالاب انزلی و اجرای نادرست طرح های مرتع‌داری و عدم اجرای طرح‌های آبخیزداری و نبود کنترل رسوب در بالادست و به تبع آن سرریز سالانه ۶۰۰ هزار تن رسوب از نقاط بالا دست تالاب انزلی به حوضچه این تالاب توسط سیلاب‌هایی که بر اثر بارندگی درگیلان ایجاد می‌شود باعث افزایش سطح لجن تالاب شده و همه این موارد دست به دست هم داده تا تالاب انزلی به حال و روز فعلی دچار وزندگی آبیان در آن در معرض خطر قرار بگیرد. علاوه بر این موارد موج شکن واسکله‌های جدید الاحداث نیز جلوی ورود جریان های تالاب به دریا را گرفته و مانع خودپالایی تالاب و کاهش عمق آب تالاب از ۴ متر به ۴۰ سانتیمتر شده در سال‌های اخیر نیز مشکلات بسیاری را برای بومیان تالاب انزلی به وجود آورده و گردشگری در تالاب را نیز کاهش داده است. این موج شکن با جلوگیری از تخلیه رسوبات تالاب به دریا، سبب انباشت رسوبات در کانال بندرگاه شده و بدین ترتیب تالاب را دچار خفگی کرده، و با توجه به نیاز به فعالیت مداوم لایروب‌ها از نظر اقتصادی نیز هزینه بالایی مورد نیاز است. اما نباید از خاطر برد که در رسوب گذاری مسیر خروجی تالاب در اسکله بندر انزلی تنها نباید موج شکن را مقصر اصلی بدانیم. احداث کنارگذر انزلی و خشک کردن بخش عظیمی از تالاب در این منطقه یکی از عوامل مهم تهدید حیات تالاب انزلی بوده که مورد توجه قرار نمی‌گیرد. این درحالیست که در بسیاری از کشورهای پیشرفته دنیا برای احداث کنارگذر در محیط های تالابی و آبی، پل‌هایی با پایه های بلند و هوایی پیش بینی می‌شود تا مسیر خروج آب مسدود نشود که در نهایت مانند تالاب انزلی به انباشت رسوب در بستر تالاب منجر شود. متأسفانه در احداث کنارگذرانزلی نه تنها چنین طرحی اجرایی نشد بلکه بسیاری از مناطق تالابی را برای این امر خشکاندند. در این رابطه باید با یک برنامه ریزی کوتاه مدت برای کاهش حجم صدمات و آسیب‌های وارد شده به تالاب انزلی اقدام نمود، سپس یک برنامه ریزی بلند مدت برای احیا و نجات تالاب انزلی داشته باشیم. در این مقطع همیاری بخش دانشگاهی و نخبگان متخصص و سایر ارگانهای مسئول حایز اهمیت است. چون بر اساس ارزیابی‌های انجام شده برای اسکله‌ها و موج شکن جدید، ساخت این سازه‌ها بر اساس کار علمی بوده و در نهایت هرگونه تصمیم در این رابطه نیز باید بر مبنای کار علمی و بر اساس منطق و با استفاده از مشاوران ذیصلاح، موجبات فراهم سازی بسترهای مناسب برای تصمیم گیری منطقی صورت پذیرد.

تشکر و قدردانی

باسپاس از خداوند بزرگ و منان که توفیق انجام این بررسی را به ما عطا فرمودند، لازم است از همکاری و مساعدتهای ریاست وقت پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی و سایر همکاران آزمایشگاه پلانکتون، و آقایان زحمتکش و صیادرحیم که زحمت نمونه برداری‌ها را تقبل کردند، سپاگزاریم .

منابع

۱. جلیلی، م.، نگارستان، ح.، صفائیان، ش. ۱۳۸۹. بررسی فون ماکروبنیتیک بخش جنوب غربی تالاب انزلی ارتباط آنها با مواد آلی بستر، اقیانوس شناسی، سال اول شماره ۴، صفحات ۱۱-۲۰.
۲. خداپرست، ح.، ۱۳۸۲. مطالعات جامع شیلاتی تالاب انزلی. اداره کل شیلات استان گیلان، معاونت تکثیر و پرورش آبزیان مجری: مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان. ۲۰۴ صفحه.
۳. خداپرست، ح. ۱۳۷۳. تعیین توان باروری تالاب و چگونگی تغییرات آن در مرداب انزلی در رابطه با پیشروی دریا. سازمان تحقیقات و آموزش وزارت جهاد سازندگی، موسسه تحقیقات شیلات ایران، مرکز تحقیقات شیلات گیلان. ۳۱۲ صفحه.
۴. درویش‌زاده، ع. ۱۳۶۹. نوسانات آب دریای کاسپین. فصلنامه رشد آموزش زمین‌شناسی. ش ۲۱ و ۲۱، تهران: سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، ص ۱۵-۹.
۵. رضوی صیاد، ب.، ۱۳۷۸. مقدمه ای بر اکولوژی دریای کاسپین، توسعه پایدار و بهره برداری اصولی و علمی از منابع زنده "آبهای ایران". وزارت جهاد سازندگی موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۹۸ صفحه.
۶. سبک آراه و مکارمی، م.، ۱۳۸۲. گزارش نهایی پلانکتونی پروژه مطالعات محلهای تکثیر طبیعی ماهیان مهاجر در تالاب انزلی در سال ۱۳۸۱. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی. ۴۲-۲۱.
۷. سبک آراه و مکارمی، م.، ۱۳۸۳. پراکنش و فراوانی پلانکتونها و نقش آنها در تالاب انزلی طی سالهای ۱۳۷۹ - ۱۳۷۶. مجله علمی شیلات ایران. سال سیزدهم، شماره ۳. صفحات ۱۱۳-۸۷.
۸. سبک آراه و مکارمی، م.، ۱۳۸۵. گزارش نهایی شناسایی گونه ای واطلس پلانکتونهای تالاب انزلی. وزارت جهاد کشاورزی. موسسه تحقیقات شیلات ایران. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی. ۸۳ صفحه.
۹. سبک آراه و مکارمی، م.، ۱۳۹۴. اطلس پلانکتونهای تالاب انزلی و نواحی ساحلی دریای کاسپین. ناشر موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور. چاپ اول ۶۵۶ صفحه.
۱۰. سلمانوف، ام. آ.، ۱۹۸۷. نقش میکروفلورها و فیتوپلانکتون ها در پروسه های تولیدی دریای کاسپین. ترجمه ابوالقاسم شریعتی، مرکز علوم و صنایع شیلاتی میرزا کوچک خان، رشت. ۳۴۹ صفحه.
۱۱. فلاحی کپورچالی، م.، مطلبی، ع.، سبک آراه، ج.، مکارمی، خطیب حقیقی، س.، خداپرست، س. ح.، میرزاجانی، ع.، ولی پور، ع.، خوشحال، ج.، زحمتکش، ی.، افشارچی، ح.، گل مروی، د.، منصوره قائمی، آ.، قدیری ایبانه، م. ۱۳۹۱. مطالعه ساختار جمعیت فیتوپلانکتونی تالاب انزلی. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی کشور (بندر انزلی). ۵۱ صفحه.
۱۲. فلاحی کپورچالی، م.، مطلبی، ع.، سبک آراه، ج.، مکارمی، خطیب حقیقی، س.، خداپرست، س. ح.، میرزاجانی، ع.، ولی پور، ع.، خوشحال، ج.، زحمتکش، ی.، افشارچی، ح.، گل مروی، د.، منصوره قائمی، آ.، قدیری ایبانه، م. ۱۳۹۱. مطالعه ساختار جمعیت زئوپلانکتونی تالاب انزلی. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی کشور (بندر انزلی). ۴۹ صفحه.
۱۳. فلاحی کپورچالی، م.، سبک آراه، ج.، مکارمی، خطیب حقیقی، س.، ولی پور، ع.، خداپرست، س. صفوی، ا.، رامین، م.، خوشحال، ج.، مددی داوودخانی، ف.، ماهی صفت، ف. ۱۳۹۳. بررسی پراکنش و تراکم شاخه های فیتوپلانکتونی تالاب انزلی. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی کشور (بندر انزلی). ۶۳ صفحه.
۱۴. فلاحی کپورچالی، م.، سبک آراه، ج.، مکارمی، خطیب حقیقی، س.، ولی پور، ع.، خداپرست، س. ح.، نگارستان، ح.، زحمتکش، ی.، خوشحال، ج.، مددی داوودخانی، ف.، ماهی صفت، ف. ۱۳۹۳. بررسی پراکنش و تراکم شاخه های زئوپلانکتونی تالاب انزلی. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی کشور (بندر انزلی). ۶۷ صفحه.
۱۵. عنایت‌الله، ر. ۱۳۸۷. نام دریای شمال ایران، ناشر: مرکز دائرةالمعارف بزرگ اسلامی صفحات، ۱۴-۳۶.
۱۶. کیمبال، ک. د. و کیمبال، س. اف. ۱۳۷۴. مطالعات لیمنولوژی تالاب انزلی. شرکت شیلات ایران و سازمان حفاظت محیط زیست ایران. ترجمه: طرح احیای مرداب انزلی جهاد سازندگی استان گیلان، ۱۱۴ صفحه.

۱۷. لالویی، ف. ۱۳۸۳. پروژه هیدرولوژی و هیدروبیولوژی و آلودگیهای زیست محیطی اعماق کمتر از ۱۰ متر حوضه جنوبی دریای کاسپین. انتشارات سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی. ۲۸۵ صفحه.
۱۸. مهندسین مشاور یکم، ۱۳۶۷. مطالعات گام اول طرح جامع احیای تالاب انزلی. جلد هفتم، لیمنولوژی. انتشارات جهاد سازندگی استان گیلان، ۳۱۹ صفحه .
۱۹. مهندسین مشاور یکم، ۱۳۶۷. مطالعات گام اول طرح جامع احیای تالاب انزلی. جلد هفتم، لیمنولوژی. انتشارات جهاد سازندگی استان گیلان، ۳۱۹ صفحه .
۲۰. میرزاجانی، ع.، کیابی، ب.، جمالزادفلاح، ف.، خداپرست، ح.، عباسی رنجبر، ک.، سبک آرا، ج.، مکارمی، م.، پورغلامی مقدم، ا.، فلاحی کپورچالی، م.، وطن دوست، م.، بابایی، ه.، دادای قندی، ع.، قانع ساسایی، ا.، کمالی، ا.، عبدالله پور، ح.، حسینجانی، ع.، ۱۳۸۸. بررسی لیمنولوژیکی تالاب انزلی بر مبنای مطالعات ده ساله (۱۳۷۰-۱۳۸۰) با استفاده از سامانه جغرافیائی GIS . پژوهشکده آبیزی پروری آبهای داخلی کشور (بندر انزلی). ۹۶ صفحه.
۲۱. ولادیمیرسکایا، ا. و کوراشووا، ا. ۱۳۵۷. تحقیق و مطالعه موجودات پلانکتون از طرف گروه کارشناسان اتحاد جماهیر شوروی در تالاب انزلی، رودخانه ها و قسمت های جنوبی دریای کاسپین. سازمان محیط زیست ایران، بندر انزلی. صفحات ۱۱-۲۶.
22. American Public Health Association. (APHA)., 2005. Standard Method for the Examination of Water and Waste water. Washigton, DC, USA.1265 P.
23. Bellinger,E.G, and Sigeo,D.D,. 2010. Freshwater Algae Identification and Use as Bioindicators. John Wiley & Sons,Ltd, Publication.285P.
24. Bertoli, M., Pastorino, P., Pizzul, E .2022 .Microplastics accumulation in functional feeding guilds and functional habit groups of freshwater macrobenthic invertebrates: Novel insights in a riverine ecosystem. Environmental ScienceThe Science of the total environment.pp:139-146
25. Bilio, M and U. Niemann, 2004. Is the comb jelly really to blame for it all ? Mnemiopsis leidyi and the ecological concerns about the Caspian Sea. Mar Ecol Prog Ser. 269: 173–183
26. Boney, A. D.,1989. Phytoplankton . Edward annoid. British Library Cataloguing Publication data .118 P.
27. Costanza, R., Faber ,S. C., Maxwell, J., 1989. Valuation and management of wetland ecosystems, Ecological Economics 1: 335–361
28. Edmondson,W.T.,1959.Fresh Water Biology. NewYourk, London. John Wiley and Sons Inc . 1248 P.
29. Feminella,J.W., 1999. Biotic Indicators of water quality the Alabama watershed demonstration project, Auburn university, 10 p.
30. Harris,R., Wiebe,P., Lenz,J., Skjoldal,H.R., Huntley,M .(2000). ICES Zooplankton Methodology 31. Manual.Academic Press.707P.
32. John Cairns, Jr . and Kenneth L. Dickson . 1971. A Simple Method for the Biological Assessment of the Effects of Waste Discharges on Aquatic Bottom-Dwelling Organisms. Journal (Water Pollution Control FederationVol. 43, No. 5 (May, 1971), pp. 755-772 (18 pages). Published By: Wiley
33. Kotikova ,L.A., 1970 .EUROTATORIA . CCCP. Leningrad . 743 P.
34. Krovchinsky,N.; Smirnov,N.,1994.Introduction of cladocera.The Instituion of Water and Environmental Managment. London.129 P.
35. Maosen , H.,1983 . Fresh Water Plankton Illustration . Agriculture publishing house.85 P.
36. Mousazadeh, R., Hamidreza Ghaffarzadeh, H., Nouri, J., Gharagozlou, A., Farahpour, M., 2015. Land use change detection and impact assessment in Anzali international coastal wetland using multi-temporal satellite images. Environ Monit Assess (2015) 187: 776
37. Nezami Bloochi S, Khara H, Jamalzadeh Fallah F, Akbarzadeh A. 2007.Survey factors of water physical and chemicalin Anzali wetland , it`s inlet and outlet rivers. Pajouhesh-va- Sazandegi. 2007; 19(73) :76-83.
38. Newell, G. E and K . C . Newell 1977. Marin plankton , Hutchinson and Sons Co. London. 244 P.
39. Pontin,R.M.,1978.A Key to the Fresh Water Planktonic and Semiplanktonic Rotifera of the British Isles . Titus wilson and son . Ltd. 178 P.

40. Prescott, G.W., 1976. The Fresh Water Algae. W.M.C. Brown company publishing, Iowa, USA. 348P.
41. Prescott, G.W., 1962. Algae of the western great lakes area. vol 1, 2, 3. W.M.C. Brown Company Publishing, Iowa, USA. 933P.
42. Sheath, R.G., Wehr, J.D., Thorp, J.H., 2003. Freshwater Algae of North America, Ecology and Classification. Academic Press. 935P.
43. Thorp, J.H. and Covich, A.P., 2001. Ecology and Classification of North America Fresh water Invertebrates. ACADEMIC PRESS. USA. 1073P.
44. Tiffany, L.H. and Britton, M. e., 1971. The Algae of Illinois. Hanfer publishing Company, New York. 407 P.
45. Zare, M. R., Kamali, M., Kapourchali, M.F., Bagheri, H., Bagheri, M.K., Abedini, A., Pakzad, H.R., 2016. Investigation of ²³⁵U, ²²⁶Ra, ²³²Th, ⁴⁰K, ¹³⁷Cs, and heavy metal concentrations in Anzali international wetland using high-resolution gamma-ray spectrometry and atomic absorption spectroscopy. Environ Sci Pollut Res 2016;23.4:3285-99.

An overview of the planktonic situation in the area of the new harbors of Anzali port

Sabkara J.^{1*}; Mirzajani A.R.²

1- Plankton Laboratory Technical Officer., Inland Water Aquaculture Research center, Iranian Fisheries Science Research Institute (IFSRI), Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Bandar-e Anzali, Iran

2- Faculty member., Inland Water Aquaculture Research center, Iranian Fisheries Science Research Institute (IFSRI), Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Bandar-e Anzali, Iran.

Abstract

Various uses, including shipping activities and the construction of ports, involve the pollution of marine and coastal environments. Anzali port is one of the important ports in the southern area of the Caspian Sea, which, due to the extraction and transportation of oil by ships, as well as the transportation and loading of ships for the export of non-oil products and the traffic of barges and sea boats, cause oil and non-oil waste to spill in It has become docks and due to the effect of sea currents and wind, it affects the waters of different areas, including Anzali Wetland, affecting the aquatic life. In this study, along with the development of the docks in Anzali port, the biological situation in those areas and its surrounding areas and in parts of the Anzali wetland and the Caspian Sea up to a depth of 20 meters were investigated. Simultaneous sampling of planktonic, benthic, fish and physical and chemical properties of water, especially nutrients, was done and despite the small difference in phytoplankton diversity in the regions, the genera *Cyclotella*, *Nitzschia*, *Stephanodiscus*, *Synedra* from Bacillariophyceae and *Oscillatoria* from Cyanobacteria were dominant in most regions. *Acartia* and *Naupli* *Acartia* were among the most abundant zooplankton groups in the sea. While the genera *Polyarthra*, *Keratella*, *Brachoinus* from Rotifera and *Tintinnidium* from Ciliophora were dominant in the Anzali wetland areas. The average abundance of phytoplankton in the exit channels of the lagoon, the dock area and the Caspian Sea are respectively 20, 35 and 0.3 million per liter and the average abundance of zooplankton is also respectively 2140, 1485 and 38 numbers per liter. Comparing the results obtained from the current studies with the previous years shows a decrease in the diversity and abundance of organisms and an increase in nutrients compared to before. The development of ports and the increase in the traffic of vessels has resulted in the possibility of an increase in pollution, which itself intensifies the process of reducing biodiversity.

Keywords: Pollution, Phytoplankton, Zooplankton, Caspian Sea, Anzali wetland
